

hé...

Hé... een nieuwe rubriek. Een rubriek die door uzelf gevuld gaat worden. Althans dat is de bedoeling. Wanneer we wat Grondboor & Hamers van de laatste jaren doorspitten dan lijkt het erop dat het doen van geologische waarnemingen voorbehouden is aan een kleine groep fervente amateurs die zich gespecialiseerd hebben in zwerfstenen of Krijtfossielen. In wetenschappelijk verantwoorde artikelen maken zij melding van hun bevindingen. Daar is op zichzelf niks op tegen. De verschillende redactieleden van de laatste jaren zijn deze amateurs zelfs zeer dankbaar voor hun bijdragen. Zonder die bijdragen zou Grondboor & Hamer hooguit 2x per jaar hebben kunnen verschijnen. Maar als we dan eens polsen wat de leden van Grondboor & Hamer ervan vinden dan krijgen we steenvast te horen dat het allemaal te moeilijk en te wetenschappelijk is. Wèg dus met die wetenschappelij-

ke artikelen? Nee, natuurlijk niet, dat is het kind met het badwater weggooiden. Wat we wel moeten doen is de wetenschappelijkheid terugbrengen tot de juiste proporties. Stoere taal, maar zo eenvoudig is dat niet, want er ontstaat zo wel een gat dat opgevuld moet worden. Daar hebben we uw hulp bij nodig. Enerzijds willen we dat doen door de beste artikelen uit de diverse afdelingsbladen, al dan niet bijgewerkt, ook in Grondboor & Hamer te publiceren. Anderzijds willen we van u weten wat u het liefst in Grondboor & Hamer wilt lezen. Daartoe verschijnt in het volgende nummer een soort enquête. Een eerste aanzet tot een grotere betrokkenheid van de lezers vormt alvast deze nieuwe rubriek Hé.

In deze rubriek willen we waarnemingen en reacties van lezers publiceren. Wanneer je tijdens een excursie, een reis, een wandeling je "geologisch"

Fig. 1. Op deze foto zijn de zuiltjes duidelijk te zien. De windrichting was van rechts naar links.

Fig. 2. De zuiltjes meer van bovenaf gezien. De schoenafdruk (middenonder) geeft een idee van de grootte. De wind blies van onder naar boven.

oog goed de kost geeft, dan kom je altijd wel iets tegen waarvan je zegt: "hé...".

Dit kan bijvoorbeeld zijn een geologisch proces in een riviertje, langs het strand, op een berg of een vreemd gevormd gesteente, fossiel, mineraal of een verschijnsel dat helemaal niet klopt met hetgeen in de boeken staat. Kortom in de natuur zijn er naast de levende natuur allerlei interessante verschijnselen waar te nemen die juist opgemerkt worden door iemand met een geologische belangstelling. Mocht zoiets u overkomen, schroom dan niet en stuur een Hé... waarneming naar de redactie. Die waarneming hoeft echt niet wetenschappelijk onderbouwd of verklaard te worden, al is een poging tot verklaren altijd welkom. Mochten er reacties op uw waarneming komen dan publiceren we die ook. Als u een Hé... waarneming opstuurt dan vernemen we graag het volgende: een omschrijving, de plaats, de tijd (van het jaar), de omstandigheden en indien mogelijk ook een foto, dia of tekening.

Om een voorbeeld te geven van wat we zo ongeveer in gedachten hebben volgt hier een waarneming van mijzelf.

Op een nazomerse dag vorig jaar liep ik over het strand van West-Terschelling naar West aan zee (hotel paal 8). Ongeveer op de hoogte van paal 6 kwam ik verscheidene plekken tegen waar zand

was weggestoven met achterlating van een soort zuiltjes. Deze zuiltjes deden een beetje denken aan door zandstormen geërodeerde rotsformaties zoals die wel in woestijnen voorkomen. De zuiltjes waren maximaal ongeveer 15 cm hoog. Ze bestonden uit "nat" zand. Zand dat zijn vorm behoudt als je het voorzichtig oppakt. De dag ervoor had het flink gewaaid, voldoende om het zand te laten stuiven. Waarschijnlijk is het zand toen tussen de zuiltjes vandaan geblazen. Op sommige plekjes in de luwte van zuiltjes waren restanten te zien van nog niet weggeblazen zand dat in tegenstelling tot dat van de zuiltjes bestond uit "droog" zand. Zand dat tussen je vingers doorloopt, hoe voorzichtig je het ook oppakt. Eerst dacht ik dat de zuiltjes werden veroorzaakt door voetafdrukken. Onder een voet wordt het zand immers iets in elkaar gedrukt. Wellicht dat hierdoor het water tussen de korrels moeilijker kon verdampen en het zand zo langer nat en stevig bleef. De verspreiding van de zuiltjes was echter veel te regelmatig om deze theorie lang staande te houden. Hoe 't dan wel komt weet ik dus nog niet. Wie het weet mag het zeggen. Of beter nog schrijven naar de redactie: kopij voor de rubriek Hé....

Remy Lopes de Leão Laguna